



**Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres**

**Vismara, Ercole**

**Mediolani, 1579**

Mirac. Virg. XI. Theophilus desperatione adductus, se Satanae dediderat, à Christi fide deficiens. Sed Virginis ope tanti sceleris uenia impetrata, à Christo iterum in fidem receptus est.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

pro meo erga te amore, depone ac leni; tuaq. clemencia perditum iuuenem, iam infernis poenis iudicatum, uitae restitue. obsecro te, infelix iste studiosissimus parentis tuae precib. condonetur; quae tecum eius causa suppliciter agit. Posthac enim se ab omni re turpi, & obscura continebit; optimusq. uitae cursum capiet; ac tibi, pijs, egregijsq. facinorib. placere semper studebit. sanctissimae genitricis uerbis totus placatus, conuersaq. ira in ardentissimam pietatem, sydereo illo ore, quo serena ac laeta omnia fiunt, tibi illum, inquit, pia mater habet, corrigere, argue, increpare; ut optimo cursu uitam posthac ineat, ac prosequatur. Quarè mater filio maximas gratias egit. Iuueni uero ius sit, ut meliorem uiuendi rationem iniret, & in uiam rectam rediret; ne in grauius aliquod discriminem adduceretur. Quod expperrectus, illo insomnio diligenter perpresso, ipse posteà semper praestitit, Virginis dicto audiens.

## MIRAC. VIRG. XI.

*Theophilus desperatione adductus, se Satanae dediderat, à Christi fide deficiens. Sed Virginis ope tanti sceleris uenia impetrata, à Christo iterum in fidem receptus est.*

**T**heophilus Siculus, anno à partu Virgineo edito, id. xxxvj. cuiusdā episcopi uices gerebat; & ita sibi omnium animos, ob singularem uitatem, egregiamq. probitatem conciliarat; ut, cum uita functus esset episcopus, uno omnium ore, ac consensu episcopatu dignus fuerit iudicatus. At ipse, qua erat modestia, solo proepiscopi munere, quo iam fungebatur,

gebatur, contentus, ut alteri illa dignitas deferretur, paſſus est sed pro tā liberali munere, ingratitudinis pretium tulit. Episcopus. n. nouo delectu factus Theophilum, cui iam aditus ad episcopatum patebat proepiscopatu priuauit. beneficu m uirum, licet sibi per eum ad episcopatus gradum uia structa fuisset, iā adepto honore submouit. Quarē tanto animi dolore Theophilus perculsus est, ut impio Satanae idoneā ftruendarum fraudum occasionem ostētarit. Eo.n.est furoris, ac dementiae miser adactus; ut Iudaeum magum, & ueneficum consuluerit; quō modo posset ad ammissam dignitatē iterum sibi aditus patere, Sce leſtus, magus, cacodaemonib. ex imo Auerno excitis, in eorum uerba infelicem iurare coegit. Theophilus amenti furore coecus, statim purae Romanae catholicae fidei hostis factus, à Christo ad impium Satanā desciscens, nefario monstro se dedidit. Heu quis captae menti rationem, aut modum potest statuere; ubi de defectione à Christo cogitatum est? Quidnam est tam atrox, nefandum, & inauditum; in quod non incidat, nō incurrat, nō prolabatur is, cui est in animo discedere, à uia, ueritate, ac uita? Infelix, amens, consilij inops, propria manu chirographum conscripsit, proprio ānulo obsignauit, quod traditum est cacodaemoni, ut nefariae deditioſis contractus firmior esſet, & ualidior obligatio. His ita peractis, dolis, & arte sceleri Magi, Theophilus denuò amissu munere fungi coepit. neq. uero, ut diu in tam perditae inscitiae ſitu, & iqualore, captus, & irretitus iaceret, Virgo ferre potuit. Ille.n.diuino afflatu contactus statim resipiscēs, & grauiſſimam culpam lugēs, Virginem quām potuit suppliciter

## LIBER PRIMVS.

15

suppliciter rogauit, ne sibi in tanto periculo deesset; sed fidem suam praestaret. At ipsa, cuius est infinita clementia, quae nobis in nostris tempestatibus tranquillitatem affert, se eius precibus faciliter praebuit; filiumque pro Theophili salute implorauit, apud quem nunquam frustra preces suevit fundere. Illi ergo Dei mater sua sit; ut à cacodaemonie deficiens, turpem promissionem illi turpissem factam dissolueret; fidemque prius Christo datum tueretur; quaeque antea, catholicae ecclesiae, sanctè, & purè promiserat, exitu praestaret. Id cum ipse absq; ulla mora, alacri animo fecisset, statim in summi Regis gratiam rediit; & ab eo amanter, ac benignè fuit receptus. Ut autem bono, & laeto animo esset; & aliquo signo comprobaretur, uerè nefandi sceleris noxiā dimissam fuisse; ipsa Virgo eruptum hosti chirographum attulit, quod Theophilus ad maius dedicationis argumentum conscripserat. Poterat n. intelligi, dissolutum esse contractum, restituto à creditore ipsi debitor i chirographo. Tā caecis igitur tenebris, Virginis misericordia, tam lucidum lumen repente oblatum uidens, ad assiduum fletum recordatione, ac memoria eorum, quae admiserat impulsus est: cumque lugendi nullum finem, aut modum unquam faceret; resipiscens, ac poenitētis animi eximijs indicijs editis, ex hac mortali uita cessit, migrans, ut credere piū est ad immortalem, & sempiternam.



MI-